

Зорица и Верица су одлични ђаци, а брину и о млађој деци

Ја сам Зорица, имам 10 година и највише бих волела да имам струју да могу да гледам цртани. Имала сам је као мала, али не сећам се тога – речи су девојчице која дане проводи пазећи петогодишењег брата Зорана, и које никога не могу оставити раводушним

У овој кући „страве и ужаса“ како је описују представници Хуманитарне организације Срби за Србе одрастају још Верица (11) Милан (7) и Бранка (4). Струју не мају већ шест година, купају се у кориту и, са родитељима Бранком

и Драганом, деле свега три кревета Црвени балони, који су закачени на плафон како би улепшали суморну слику у дому породице Илијин, додатно појачавају осећај неизмерне туге.

„Нека нам деца никада нису ни имала струју, видели су је само у кошилик кад оду. Много ми је жас због свега тога као њиховој мајци али немамо могућности да им пружимо ишта боље. Хтели смо укра-

шавањем плафона да им бар малс улепшамо предстојеће празнике и пружимо трачак светлости” – пожалила се Драгана.

Једина светлост у њиховој кући у банатском селу Ново Милошево, нажалост, врло често су само сунчани зраци који допиру кроз шупљине на крову, док увече користе свеће. Недостатак струје и купатила, између голих зидова и полупане столарије закрпљене ћебићима и картонима

указују на сву тежину живота са којима је суочено ових петоро малишана. Ипак, немогући услови не спречавају старије ћерке да буду успешне у школи.

„Зорица и ја смо одлични ћаци, обе волимо српски језик. Највише учимо кад смо у школи пошто овде немамо где. Помажемо и мами и тати све што треба. Идемо у дућан и на пијацу, перемо суђе. Најтеже је зими. Буде нам много хладно” – испричала је најстарија Верица.

Тескоба живота јасно се огртва на лицима родитеља, док погледи деце указују на патњу коју не сме нити једно дете на свету да пролази. Отац Бранко нема стално запоглење, па надичи где год може. Примају и скромну социјалну помоћ, а оброке добијају из народне кухиње. Неретко морају и да се задуже да бар хлеб имају сваког дана у кући.

„Радем све послове од ране зоре, по читав дан. Чистим, музем краве, копам где шта треба... Бар нешто основно да им пружим, ево пре неки дан сам их водио на пљескавице. То је трећи пут да им то купим, не могу баш често. Нема увек посла. Најтеже ми је због ћерки јер ће ускоро ући у пубертет, па им веома тешко пада што немају купатило” – рекао је Бранко, који је некада радио и на циглани, али је затворена.

О купућству које имају сувишно је трошити речи, све је дотрајало, распаднуто и старо. Чак им је и календар на црном и влажном зиду из 2016. године!

Илијини немају где ни да држе храну док не реше проблем са струјом, па узимају само онолико колико могу да поједу. Некад, ако шта остане, чувају то у задњој соби где је још хладније. За крај разговора, упитали смо девојчице шта воле да раде и имају ли каквих жеља.

„Омиљена ми је свака играчка, али их немамо много, па се највише играмо са зечевима. Имамо и куце и маце. Највише бих волела да једног дана добијем собу за сестру и мене” – пожелела је Верица.

Хуманитарна организација Срби за Србе позива добре људе из целог света да учествују својим прилозима како би сакупили 50.000 евра и породици Илијин обезбедили пристојне услове за живот. ■

Пламен наде за напућену децу

Хуманитарна организација Срби за Србе покреће, као и сваког Божића, велику акцију прикупљања средстава за малишане који живе у врло тешким условима. Под слоганом: Упалимо пламен наде и обезбедимо овој напућеној деци нормалне услове за живот – они позивају све људе племенитог срца да дају свој допринос. Такође, овом позиву су се придружиле и многе познате личности: Андрија Милошевић, Слобода Мићаловић, Виктор Савић, Александар Радојичић... Поред породице Илијин, посебно су издвојили још три породице...

Невенка

Мала Невенка Радивојевић (5) одраста у селу Трњани код Добоја. Погледала нас је својим сањивим и бистрим очицама, збуњена јер није навикла на госте, пишу представници ХО Срби за Србе. Заједно са оцем Станком, мајком Горданом, Савом (13), Васом (12), Љубисавом (10), Миљивојем (9) и Синошом (7) дели катастрофалну кућу и ужасно покућство. Купатило не деле јер га и немају! Невенкина највећа жеља је да добије топлу и розе собу! Породици Радивојевић треба реновирати и опремити кућу, а за завршетак акције недостаје још више од 30.000 евра.

Милош

Веровали или не, мали Милош Чутурилов (6) живи у пећини! Скупчени лагум је све што има његова породица коју чине још Мира (15), Златица (17), Марица и Светозар. Нажалост, скоро сви имају озбиљне здравствене проблеме. У близини, у оронулом кућерку који је можда у још горем стању него пећина, с обзиром да је у фази рушења, у једној собици се сви ноћу заједно потрпају у три кревета. Милошева највећа жеља је да има детињство као сва друга деца.

Породици Чутурилов је потребно купити и опремити кућу, односно нешто више од 30.000 евра.

Дуња

У кући с испуцалим зидовима, дотрајалом столаријом и лошим кровом, у Мокрину код Кикинде, живи породица Тот-Докић: Михајло (1), Дуња (2), Андријана (5), Марко (5), Снежана (7), Милош (8), мајка Весна, отац Ненад и стриц Горан. Купатило немају, па се купају у кориту или, кад је лепо време, испред куће. Живе од сточарства. Дуњина највећа жеља је да се безбрижно игра у новој кући. И овој породици је потребно више од 30.000 евра. ■

